

3 kren. za pol leta 4 krene. na celotni poti 2 krene, katere naj se pošlje; Upravništvu „Domevine“ v Celju.

Kdor bi se drznil tukaj odgovoriti z: da, on je nasprotnik vsake umetnosti, on je nasprotnik vsakega kulturnega napredka v našem narodu, on je nasprotnik našega naroda samega. In le hudoben šarlatan, le breznačajen nazadnjak more tako odgovoriti na naše vprašanje.

tega je Kallay Mažar, in kot takemu je avstrijska vlada zaupala, da ne bo kazal balkanskim Slovanom premehekkega srca. Avstrija stoji namreč še danes na stališču, da se Slovanom ne sme kazati prijaznega obraza, temuč vedno skrčeno pest, da ne postanejo preveč zaupni.

In Kallay je imel vse lastnosti samodržca. Za domače prebivalstvo je imel železno roko, kamenito srce in gluha ušesa, na Dunaj in v Budimpešto pa je pošiljal skrbno precejena poročila. Dobro je bil vedno poučen o vsaki nezadovoljnosti prebivalstva, a ne zato, da bi ukrenil kaj v odpomoč, temuč, da je pravočasno preprečil vsako glasno pritožbo, ki bi znala dospeti na Dunaj. Kadar pa tega ni mogel zabraniti, ter se mu je izmuznila deputacija nezadovoljnih na Dunaj, znal je isto pravočasno na merodajnemu mestu očrtniti, da ne le ni bila sprejeta, temuč so se njeni člani proglasili za prekucube, katerih potem njegovo oko ni več izpustilo doma neopazovane.

Ako bi se po 20 letih moglo res govoriti o Kallayevih zaslugah, moral bi bil završiti svojo glavno nalogo: dejansko priklonjenje teh dveh dežel Avstro-Ogrski. Tega pa Kallay ni dosegel, znabiti ni dosegel hotel, ker bi bilo potem konec njegovi samostojni politiki. Tako pa je še dandanes suvereni vladar Bosne in Hercegovine — turški sultan.

Nekaj pa je Kallay dosegel: da zrejo bosansko-hercegovski mohamedanci k turškemu kalifu, pravoslavni pa k ruskemu carju. Tako daleč je dovedla mržnja teh dveh vernikov med seboj zaradi Kallayeve mržnje do njih.

Kallay kot Mažar bi rad dosegel, da bi bila v njegovih deželah ena vera in ena narodnost. Zato pa dela neprestano propagando za mažarstvo, ne oziraje se prav nič na nemogočnost te ideje. Da bi ne imel opraviti niti s Hrvati niti s Srbi, proglasil je prebivalstvo okupiranih dežel za bosansko narodnost in njihov jezik za bosanski jezik. Tudi tega ni storil iz nevednosti, nego iz gole mržnje do hrvaškega in srbskega imena. Tako je upal najkrajšim potom rešiti jezikovno vprašanje, in avstrijske vlade so hvalile njegovo diplomatično bistroumnost.

Nedavno se je hvalil Kallay pred avstrijsko delegacijo, da se njegova uprava naslanja na turško administracijo, kakršno je našel v deželi; tudi dober del turškega zakonodajstva je obdržal. Sedaj si pa lahko mislimo, kakšen blagoslov v kulturnem oziru je njegova uprava, ki se drži historičnih turških običajev!

Pa če bi bil obdržal turške odnose, v kolikor so se zlagali z ljudskimi nazori, bi gotovo prebivalstvo ne sililo kar trumoma iz domovine. In tu je najžalostnejša točka Kallayevega jubileja, da se bosanski mohamedanci rajši selijo v negotovost in nazaj pod turško vladno, kakor da bi nadalje prenašali njegove „blagodejne“ prenosove.

Kallay je govoril pri oni priliki tudi o utelesenju Bosne in Hercegovine z avstro-ogrsko monarhijo in bodočem parlamentarizmu. Ali ne vé, da je še vedno v popolni veljavi pogodba, ki se je sklenila leta 1879 med Avstrijo in Carigradom, in kjer je rečeno: „Okupacija Bosne in Hercegovine ne krši suverenitete njegove cesarske visokosti sultana nad obema deželama.“ Kako si tedaj misli Kallay parlamentarno vladati?

Sicer se ne more tajiti, da sta Bosna in Hercegovina v marsikaterem oziru napredovali, posebno glede prometa in njegovih zvez, pravosodstva itd. Toda to ne morejo biti Kallayeve zasluge. Na razpolago je imel vseh sredstev — saj mu niti računov ni bilo dosedaj treba predlagati. Razen dobrega uradništva je našel tudi v dobrosrčnem in sprejemljivem ljudstvu vse pogoje za uspešni razvoj do kulturne popolnosti. Da pa tega vkljub vsemu temu ni dosegel, je krivo, ker nima srca za prebivalstvo, ki je slovansko.

Novo francosko ministrstvo.

Ministrstvo Waldeck-Rousseau je kmalu po izvolitvi novih poslancev odstopilo. Vzroki, ki so Waldeck-Rousseau-a k temu napotili, še danes niso prav znani. Eni pravijo, da je vodstvo vlade opustil, ker misli prevzeti vodstvo republike, ko poteče vladna doba sedanjega predsednika, ki je že svoj čas izjavil, da ne misli več prevzeti na novo državnega krmila. Ta vzrok Waldeck-Rousseau-vega odstopa je najbolj verjeten.

Njegovi nasprotniki — francoski nacionalisti pa trde, da si ni upal izvesti postave o kongregacijah, ki jo je on predložil zbornici in se je sprejela. Ti pravijo namreč, da je on sprevidel, da se pravi postav o kongregacijah izvršiti ravno toliko kakor kongregacije iztrebiti. Če se pa kongregacije iz Francoskega iztrebijo, je jasno, da bo država vsled tega narodno-gospodarsko močno trpela.

Tretji — in teh je najmanj, — pa verjamejo temu, kar je Waldeck-Rousseau pisal Loubetu, da se je namreč naveličal vladnega dela.

No, pa bodi temu, kakor že koli, Francosko ima novo ministrstvo. Člane tega ministrstva smo že zadnjič med političnimi vrstami imenovali. Danes hočemo na tem mestu na kratko razmisliti politično smer, naloge in življenjsko dobo novega ministrstva.

Novo ministrstvo se imenuje Combes-Rouvier. Že ti dve imeni dajeta dovolj označbe za celo ministrstvo. Prvi je namreč ministrski predsednik, vodja notranjih stvari in ob ednem minister bogoslužja, drugi pa je finančni minister — oba pa sta radikalna republikanca in velika nasprotnika katoliških kongregacij.

Combes se je hotel svoj čas, v svoji mladosti posvetiti duhovskemu stanu, potem se pa premislil in začel študirati zdravilstvo in modroslovje. Kot modroslovec je v dveh znanstvenih

knjigah pobijal načela sv. Avguština in sv. Tomaža Akvinskega in — načela, katera je položil v teh knjigah, hoče zastopati in izvesti sedaj kot ministrski predsednik.

Finančni minister Rouvier je pa za sedaj priznano najimenitnejši francoski finančni politik. On je kot tak velik nasprotnik progresivnega ali stopajočega dohodninskega davka, katerega so mislili na Francoskem uvesti. Sedaj je seveda to upanje splavalo po vodi, ko je Rouvier prevzel finančni portfelj, kakšne naloge si je stavil kot finančni minister, navedemo pozneje.

Nalog si je novo ministrstvo stavilo mnogo. V koliko jih bo izvedlo in s kakšnimi uspehi bode venčano njih delo, nam pokaže prihodnost.

Začnimo pri zunanji politiki. To vodi minister Delcassé. Značilno je, da je Delcassé sedaj že član četrtega ministrstva. Zunanjo politiko hočejo imeti tedaj ohranjeno, kakršna je. Prva in zadnja naloga te politike pa je ohranjenje rusko-francoske zveze.

Celo ministrstvo pa si je stavilo najkočljivejšo nalogo, namreč izvesti in uveljaviti kongregacijski zakon. Ker ne vemo, kakšno stališče bodo nasproti temu zakonu zavzele v prihodnje kongregacije same, ali se bodo postavile podvrgle, ali bodo raje zapustile francoska tla, še ne moremo o vladnih uspehih v tem poročati. Videti je pač, da mislijo kongregacije Francoski obrniti hrbet, to se pravi, Francosko izgubi mnogo milijonov na denarju, še več na raznih narodno-gospodarskih in kulturnih, — zlasti šolskih podjetjih.

Razventega misli celo ministrstvo se zavzeti za to, da se odpravi takozvana postava lex Falloux. Ta namreč določa, da imajo državne in verske šole enako vrednost. Spričevala teh dveh vrst šol so namreč sedaj enakovredna. Če se pa postava odpravi, potem se bodo morali oni, ki študirajo na verskih šolah, podvreči posebnim izpitom na državnih šolah. Tudi o uspehu tega koraka si pridržimo sodbo za prihodnost.

Vojaški minister André misli prav resno uvesti dveletno vojaško službo. Če se to uresniči, potem bode ta korak velevažen za ves evropski militarizem, kajti potem je gotovo, da bodo tudi ostale evropske države — zlasti vesile — začele misliti na uvedbo dveletne vojaške službe, seveda šele tedaj, če se ista na Francoskem obnese. Na ta način pride nekaj blagoslova nove francoske vlade posredno tudi na našega kmetiča, kateremu ne bodo sinov jemali več na tri leta od gospodarstva.

Za francosko narodno-gospodarstvo jako važna je naloga, katero si je stavil minister javnih del, Marnejois. On se bavi z isto idejo, kakor naš avstrijski železniški minister, oba hočeta poddržaviti železnice. Seveda so pri tem odločilni v prvi vrsti ne minister ampak Židovi, ki imajo železnice v rokah. O dobrotah poddržavljenja železnic smo že nedavno obširneje govorili in bomo v tem predmetu še večkrat govorili.

A kaj naj storimo?

Moremoli sploh z našimi sedanjimi, narodnimi silami pripomagati vsaj nekoliko k temu, da se razvija slovenska umetnost, moremoli sploh našo umetnost rešiti?

V očigled vsem našim razmeram, ki stoje pač slabo, vkljub vsem našim napornim bojem za obrambo narodne individualnosti in samostalnosti izjavljam, da moramo storiti za našo umetnost veliko več, kakor smo storili dosedaj.

Dasi je naš narodni kapital tako majhen, da izgine v neizmernem morju inonarodnega kapitala, ki navaljuje na nas z vseh strani, dasi se moramo z našim narodnim kapitalom boriti kolikor toliko za materijalni obstoj našega naroda, in dasi nam ta naš kapital, naložen bodisi privatno, bodisi v naših bankah, posojilnicah in hranilnicah, komaj zadostuje za obrambo narodovo, vendar si upam izreči stavek:

Ako vsaj eden del tistega, kar izdamo v tem boju, ide za našo umetnost, je storjeno dosti.

Čim damo vsaj nekaj za procvit naše umetnosti, pomoremo isti hip tudi našemu narodnemu življu, ki je v najtesnejši zvezi z našim kulturnim napredkom, do boljše bodočnosti.

Dokler pustimo, da bo naša umetnost,

slikarska, kiparska in glasbena, odvisna od privatne milosti poedincev, do iste dobe je nje blagodejen napredek nemogoč. Šele ko bodo naši zavodi, v kojih oblastih je materijalni prospeh narodov, se počeli intenzivno brigati za umetnost slovensko, bode nam mogoče govoriti o resničnem napredku.

In kako naj se pač to zgodi?

Ravno sem čital, da ima ptujška posojilnica lansko leto čistega dobička nad 12.000 gld. Prepričan sem, da tudi celjska, mariborska ali katera druga večja slovenska posojilnica niso nič na slabšem.

Ali bi ne bilo primerno, da se ravno ti naši zavodi počnejo brigati vsaj nekoliko za našo umetnost?

Manjka nam, kakor sem omenil, zasebnikov, ki bi mogli, in ki bi hoteli mnogo žrtvovati za slovensko umetnost, manjka nam bogatih umetniških društev, ki bi bila podpirana od ravno teh bogatih zasebnikov; tu pričeti nam treba za procvit naše umetnosti delati na drugačen način.

Zato predlagam slovenski javnosti v pretres sledeče:

Ali ni mogoče, da se vsako leto razpiše od katerekoli teh posojilnic, ali pa od vseh skupaj,

vsaj ena umetniška ustanova za enega slikarja, enega kiparja in enega glasbenika, kateri bi šli s temi ustanovami se izobraževati na najboljše zavode?

Ali ni mogoče, da se vsako leto razpiše vsaj ena naprava za najboljše slikarsko, ena za glasbeno in ena za kiparsko delo, in da se drugim, ki so se tudi potegovali za prvo darilo, povrnejo vsaj stroški, ki so jih imeli pri izdelovanju svojih umotvorov?

Tako bi se budilo v naših umetnikih večje veselje do dela, budila bi se v njih krepka volja in energija v nadaljnjem delovanju, pospeševal bi se razvoj umetnikov in s tem razvoj slovenske umetnosti.

Ali ni dalje mogoče, da naši denarni zavodi pripomorejo k temu, da se vsako leto izda eden slikarski in eden glasbeni album, v kojih bi bili zastopani vsi slovenski umetniki? Album bi bil lahko cen in bi se tako lahko razpečal v veliko več izvodih.

Želel bi čuti glasove radi tega od drugih, osobito umetniških krogov.

Vsekakor se meni zdi, da bi se na ta način pripomoglo do napredka in procvita slovenske umetnosti.

Vekoslav Spindler.

Ako se ministru javnih del posreči izvesti po-
državljenje železnice, potem bo to vsestranski
priznan uspeh.

Finančni minister Rouvier hoče pa sploh
celo francosko finančno gospodarstvo preustro-
jiti. Kako to on misli, se še ne ve, pač pa je izjavil,
da bo najel velikansko milijonsko posojilo, s ka-
terim hoče vse francoske finančne bolezni —
ozdraviti.

Nalog si tedaj novo ministrstvo ni stavilo
ne malo in ne malih. Za izvedbo vsega tega
je treba v prvi vrsti časa in pa zanesljive ve-
čine v zbornici. Čas bi se že dobil, če bi ga le
zbornica dovolila, tako, da je edini faktor, ki
pride pri izvedbi teh nalog v pošte — zbornica.

Kakor gori rečeno so sedanji ministri naj-
radikalnejši republikanci, ki nimajo nasprot-
nikov samo med socialisti ampak tudi med
zmernimi in socijaldemokratskimi republikanci.
To se je pokazalo pri volitvi zborničnega pred-
sednika Bourgoisa, ki je tudi radikalec republi-
kanec, in ni dobil več kakor 33 glasov večine.
S to večino tedaj razpolaga vlada. Vsakdo pa,
kdor pozna parlamentarno delovanje in njegove
običaje, ve, da večina 33 glasov ni zanesljiva.
In tako se lahko zgodi, da nam danes ali jutri
poroča brzojav, da je zbornica to in to vladno
predlogo odklonila, vsled česar je ministrstvo
Combes Rouvier prisiljeno odstopiti.

Celjske in štajarske novice.

(Veselica celjskih narodnih društev v
korist „Dijaškega doma“ v Celju.) V nedeljo
večer, dne 15. junija t. l. bo v „Narodnem domu“
kaj posebnega. Na v smrečji gozd spremenjenem
in lepo razsvetljenem dvoru „Narodnega doma“
bo veselica, kakršne dosedaj še nismo imeli.
Svirala bo naša narodna godba, nastopili bodo
telovadci „Celjskega Sokola“ v skupinah; „Celj-
skega pevskega društva“ mešani in moški zbor
zapela nam bodeta nekaj krasnih pesmi; drama-
tični odsek podal nam bo — in sicer prvič na
prostem — zanimivo in šaljivo igrano „Pevska po-
skušnja“. Razen vsega tega pripravljajo se ča-
stite naše narodne dame na nekatere točke
programa, katerih točk pa zdaj še ne izdajo, ker
hočejo s presenečenjem zabavo pomnožiti! Vse
se ti bo nudilo, kar ti more razveseliti tvoje
narodno srce. Igra na prostem! — Kako prijetno
to doni vsakemu, kdor se spominja na nadležno
vročino, katere smo vajeni pri zimskih igrah v
vedno natlačenopolni veliki dvorani! Sedaj pa
bomo sedeli v vonjavi senc zelenih smrek, le-
sketalo se bo na stotine lučic in kakor v nekakem
čarobnem gaju divili se bomo posebuo pri igri
pod vodstvom obče poznane in priljubljenega
mojstra g. R. Salmiča. Kar morejo združena naša
društva podati, imel boš na razpolago. Že to
samo te mora dvigniti! Če se pa pomisli, da je
veselica prirejena na korist našega „Dijaškega
doma“, potem se gotovo ne odtegne nihče, marveč
pohiti radovoljno k isti. Pohitrvalnost, delavnost
naših društev, posebno „Celjskega pevskega dru-
štva“, je obče znana. Če se morajo sodelujoči
člani tedne na tedne vaditi in truditi, da ti
potem nudijo zabavo v takovo korist, bilo bi pač
žalostno, da se ti niti ne potrudíš priti poslušat
ter vreči mali donesek na narodni žrtvenik!
Če vidimo, da se ta ali oni gostobeseden narodnjak
odtegne tej veselici, katere je stala toli truda
in je prirejena v korist tako eminentno važnega
podjetja, potem si ga bomo zapomnili in ga pri-
lično pošteno okrcali. — Kakor pri igrah „Deseti
brat“, „Rokovnjači“, naj nikdo ne izostane. Če
se je v vroči dvorani gibala množica stoterih
in stoterih ljudi — naj bo tudi vrt tako in še
bolj napolnjen. Dvainpetdeset nedelj imaš v letu
in še nekaj praznikov povrh. Lahko boš še
opraviš svoje običajne izlete. Eno nedeljo pa
žrtvuj narodni stvari, pridi se radovat, kakor
se doslej še nisi! Vrli žalcani, veste, li koliko
pride nas Celjanov navadno k Vašim veselicam?!
Tudi za nas ni vlaka po noči. Konj pa imate
več kakor mi! Vabimo Vas kakor vse narod-
njake spodnještajarske ter pričakujemo mnogo-
brojnega obiska. „Zrno do zrna pogača. Kamen
do kamna palača“. Nekaj debelih kamnov naj
bi nam vrgla ta veselica za tako potrebni
„Dijaški dom“! Parola torej: v nedeljo večer
ob 7. uri vse na novi vrt „Narodnega doma“!

(Slovensko obrtno društvo) ima v soboto,
dne 14. t. m. svoje mesečno zborovanje v go-
stilni „pri jellenu“ g. Josip Koštomaja na Graški
cesti. Vsi cenjeni člani društva kakor tudi pri-
jatelji istega so vljudo vabljani. Razpravljalo
se bode o zelo važnih obrtniških rečeh, zato bi
bilo želeli obilne udeležbe.

(Povečanje urarske delavnice.) Edina slo-
venska urarska obrt v Celju g. R. Salmiča, zdru-
žena s trgovino najrazličnejših ur, zlatnine, optič-
nih predmetov itd., je svoje delavnice najmoder-
neje uredila in povečala tako, da je v stanu
izvrševati vsakovrstna popravila najbolj točno
in zanesljivo po najnižjih konkurenčnih cenah.
Ker je g. R. Salmič še zlasti svojo zalogo zlatih
in srebrnih izdelkov najokusneje popolnil v
vsakem oziru, zamore i v tem pogledu ustreči
vsem zahtevam. Opozorjamo pa al občinstvo
še posebej na inserat te tvrdke v našem listu.

(Surovinska zadruga črevljarjev v Celju.)
Dne 25. maja t. l. vršil se je redni občni zbor
surovinske zadruge črevljarjev v Celju, registro-
vane zadruge z omejeno zavezo. Po računskem
sklepu te zadruge je prejemkov 11.036 K 58 vin.,
izdatkov 10.793 K 59 vin. Aktiva 13.384 K
71 vin., pasiva 12.854 K 59 vin., torej čistega
dobička 530 K 12 vin. Od tega čistega dobička
se je 4/8%, dividenda v znesku 468 K 86 vin.
razdelila na zadržnike in ostanek po 61 K
26 vin. prenesel se je na založni sklad. Novo
izvoljeni so bili v upravni odbor: Matija Murn,
ravnatelj, Luka Keber, blagajnikom in Anton
Kodela, kontrolorjem. Delovanje te zadruge kaže,
da društvo za blagor zadržnikov napreduje.
Torej čevljarji pozor na to zadrugo!

(Umrli je) v Celju dne 9. t. m. c. kr. sodni
oficijal Alfonz Mayer. Bil je svoj čas oficir, potem
pa prišel v civilno službo. Po svojem mišljenju
je bil strog Nemec. Napravil je oporoko, v ka-
teri želi, da se ga pokoplje brez duhovskega
spremstva in cerkvenih obredov. Lep vernik!

(Vstal je), pa ne na Veliko noč, ampak na
dan sv. Marjete, tukajšnji nemški steklar Pretner.
Poravnal se je s svojimi upniki, ki so pri njem
zgubili 70 odstotkov svojih terjatev. Radovedni
smo, če se bo za tega celjskega mestnega očeta
pobrigal državni pravdnik in če bo zanj veljal
§ 486. k. z.

(Porotne obravnave v Celju.) Minoli če-
trtek: Obtožen je Anton Pondelak, hudodelstva
goljufije. Prebralo se je nebroj zapisnikov, ki
govore o njegovih goljufijah. Sodišče ga je obsodilo
na pet let ječe. Petek: Na zatožni klopi
sedi Luka Šentaj, zaradi težke telesne poškodbe
s trajnimi posledicami. Kazen se mu je odme-
nila na pet let. Ker se mu je zdela previsoka
se je pritožil. Popoldan se je imel zagovarjati
Tomaž Gradišak zaradi posiljenja. Obravnava je
bila tajna in se je končala z obsodbo Gradiškega
na 18 mesecev ječe. Sobota: Obtožen je Anton
Rodošek zaradi znanega ropu v Tremerjih. Na
vesti je imel tudi več tatvin in nekaj drugih
pregreškov. Obsojen je bil na dosmrtno ječo.
Kazen je precej nastopil, pa se ob enem pritožil,
ker se mu zdi preveč, da bi celo življenje sedel.

(Potrjena postava.) Cesar je potrdil po-
stavo deželnega zbora štajarskega, s katero se
dovoli mestu Gradec najeti pod deželno garan-
cijo posojila 14 milijonov kron.

(Nov okrajni glavar v Mariboru.) Dne 7.
t. m. je nastopil novi okrajni glavar v Mariboru
namestniški svetovalec grof Attems svojo službo
in prevzel vodstvo uradov.

(Učiteljske vesti.) V stalni pokoj so stopili
nadučitelji gg.: Josip Vidic v Št. Pavlu v Savinski
dolini, Josip Čížek na Pilštanju in Ivan Žolnir
pri Sv. Stefanu.

(Nov most čez Savo.) Že pred leti se je
sprožila misel, da bi se blizu Trbovelj zgradil
čez Savo most, ki bi vezal štajarski breg Save
s kranjskim. Potreba take zveze je tam občut-
ljivejša, ker od Litije do Radeč ni nobenega
mostu čez Savo. Sedaj se bode ta namera
menda uresničila. C. kr. višji inženir M. Kirsch-
lager v Ljubljani je izdelal načrt ter pri c. kr.
deželni vladi vložil prošnjo za podelitev do-
voljenja za zgradbo železnega mostu čez Savo pri
Trbovljah.

(Konjiški Slovenci) nameravajo prirediti
mesece avgusta t. l. veliko veselico v prid „Di-

jaškega doma“ v Celju. Z ozirom na blagi namen
te veselice se pričakuje, da se bodo iste narodna
društva in zavedni Slovenci mnogoštevilno
udeležili. Čast vrlim in zavednim konjiškim
Slovincem! Naj bi našli mnogo posnemovalcev!

(Novo sodno poslopje) se zgradi v Slovenji
Bistrici. Zgradbo stavbe razpisuje okrajno mari-
borsko sodišče samo v nemščini.

(Nesreča.) Mrtvega so našli v Mariboru
posestnika Gliniga iz Piberka, ki so ga pogre-
šali od Binkošti, ko je odšel v Postojno.

(Maribor.) Obravnava proti „Slov. Gospo-
darju“ se ni vršila, ker je prišlo do poravnave.

(Akademično društvo „Triglav“ v Gradcu)
ima svoj tretji redni občni zbor dne 14. t. m. ob
8. uri zvečer v društvenih prostorih s sledečim
sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zbora-
vanja. 2. Čitanje zapisnika br. društva „Slovenije“. 3. Čitanje zapisnika br. društva „Ilirije“. 4. Od-
borovo poročilo. — Glavno poročilo blagajnikovo
za zimski tečaj. 5. Poročilo revizorjev. 6. Pro-
račun za drugo polletje. 7. Slučajnosti.

(Vojaška slavnost.) Pred kratkem so po-
stavili v Gradcu spomenik onim vojakom, kateri
so l. 1878 v Bosni padli. Pri tej slavnosti je
moral sodelovati tudi bosnjaški polk. Če se
pomisli, da so dotični, katerim se postavlja spo-
menik v vojski morda streljali in se borili zoper
očete Bosnjakov, ki služijo v naših regimentih,
potem je vendar od sile, če se sili te Bosnjake
vpiti „slava“ onim, ki so v vojski ubijali njih
očete. Tudi venec so morali položiti Bosnjaki
na spomenik.

Druge slovenske novice.

(Imenovanje.) Vladnima svetnikoma pri
deželni vladi v Ljubljani sta imenovana gg. okrajni
glavar grof Rudolf Margheri in ministrski tajnik
Gustav Kulavic.

(Slovensko časninarsko društvo) se ima
ustanoviti v Ljubljani. Pravila se že sestavljajo.
Kdor misli društvu pristopiti, naj to javi ured-
ništvu „Slovenca“ v Ljubljani. To društvo pri-
stopi sosednji časninarski zvezi, katere se je
osnovala na zadnjem časninarskem shodu. Ako
se oglasi dovolj članov, se ustanovi poseben
penzijski sklad. Član društva je lahko vsak
urednik ali pa stalni dopisnik listov.

(Matura v Ljubljani.) V Ljubljani se je
začela 9. t. m. pismena matura na gimnaziju.
Dela jo toliko učencev, da pišejo v štirih od-
delkih. Zanimivo je, da delata matura tudi dve
ženski — Nemki.

(„Narodna tiskarna“ v Ljubljani) izplača
letos v narodne ozir. dobrodelne namene sledeče
zneske: za Prešernov spomenik 250 K, družbi
sv. Cirila in Metoda 200 K, „Gledališkemu pod-
pornemu društvu“ 500 K, za Miroslav Vilharjev
spomenik 200 K, „Učiteljskemu konviktu“ 100 K
in ondotnemu „Dobrodelnemu društvu tiskarjev“
50 K.

(Štrajki v Ljubljani) so končani, ker so
tudi vsi mizarji šli na delo. Ti štrajki donesli
so delavcem tisoče zgube, a le malo poboljškov.

(Ustrelil se je) na pokopališču v Ljubljani
na grobu svoje žene ravnatelj tovarne za barve
na Fužinah pri Ljubljani, Josip Diewok. Konec
življenju je baje storil radi dolgov in pa ker bi
bil moral 15. t. m. zapustiti službo.

(Pod vlak je skočil) v Tivoliju v Ljubljani
74 letni drvar Jakob Krušič iz Zadvora nad Ljub-
ljano. Odtrgalo mu je glavo in polomilo roke.

(V Ameriko) se je iz Ljubljane odpeljalo z
južnega kolodvora v nedeljo zvečer 47 oseb. Poli-
cija je prišla nekega agenta, ki je hotel nekega
vojaški dolžnosti še podvrženega fanta odpraviti
v Ameriko.

(Osebnosti.) Poštnim asistentom v
Trzinu je imenovan mornarični podčastnik Mat.
Svetlič. — Poštar II. razr. v Mojstrani je postal
Fran Prettnar, dosedaj poštni manipulacijski
diurnist v Opatiji.

(Vlak skočil s tira.) Dne 8. t. m. je skočil
s tira osebni vlak na državni železnici med po-
stajama Kranj in Podnart na Gorenjskem. Vzrok
nesreče je iskati v tem, da se je nasip usadil.
Ljudje so prestopili v drug vlak in se peljali
naprej. Poškodovan ni bil nihče.

(Na smrt obsojena) je bila zadnja sobota
v Novem mestu po dvednevni obravnavi 28 let

stara kočarica Helena Rajk, doma iz Spodnjega Suhadola, ker je svojo taščo umorila.

(Graščino v Radečah) nameravata, kakor se govori gg. Hribar in Prosenc prodati občini za šolo.

(Bohinjski predor na Gorenjskem) Do konca meseca aprila t. l. so prevrtali bohinjskega predora od severne strani 762 m od strani Podbrdom pa 4296 m. Delo je jako težavno.

(Strela) je udarila 6. t. m. v grad kneza Porcije na Premu pri Postojni ter ubila neko uslužbenko Jožefo Dekleva. Poškodovana je močno tudi grad sam. — Dne 8. t. m. pa je udarila strela proti večeru v hišo posestnika Stipeta na Reteževem brdu, sodniški okraj Ilirska Bistrica. Zgorele so tri hiše s hlevom vred. Pri Stipetu je strela ubila tudi eno kravo.

(SNEG v juniju.) Med 8. in 9. t. m. je padel v nekaterih krajih novomeškega sodnega okraja sneg, ki je pokrival tla pol dne. Tudi po korških gorah je padel sneg.

(Slovenski uspeh v Dekanijah.) V Dekanijah na Primorskem je skušala dobiti lahonska stranka občino v roke. Pri občinskih volitvah se je vnel hud boj, ki je končal z lepo slovensko zmago. Narodna stranka je namreč zmagala v drugem in tretjem razredu popolnoma v prvem pa dobila od 10 mandatov šest. Občinski odbor šteje tedaj 26 Slovencev in štiri laške podrepnike.

(Novi goriški nadškof.) Dne 9. junija t. l. je bil v javnem konzistoriju v Rimu slovesno proglašen goriški knez nadškofem in metropolitom prošt preč. gosp. Andrej Jordan.

Dopisi.

Iz Huma nad Laškem. Joj, joj, gospod urednik, zakaj ste dali ponatisniti tisto pismo, ki ga je bil šentlenarski šolski načelnik Jančič Martin, po domače Šumljak, pisal dr. Dečku v Celje zavoljo nemške šole v Št. Lenartu? Kaj spravljate ubogega moža v zamero in sramoto? Ljudje se mu zdaj smeji, da je kaj, on se pa jezi, da bi bil skoro zbolel, ves pobit in klavern je lazil okrog. Bogu naj bodo potoženi hudobni jeziki, ki so rekli, da ga zavoljo nemške šole že sam hudir za vrat tišči.

Mož nima sreče v svojih nakanah, jaz bi rekel, da za to ne, ker ima premalo možgan in preslabe oči, da ne vidi dalje od nosa. Le tako je mogoče, da je on kot slepo Časlovo orodje „naštimal“ v Št. Lenartu „akcijo“ za nemško šolo, češ, potem bodo nemški deželni poslanci dovolili v Št. Lenartu novo občino. Zdaj se že vidi, da je modra glava „butnila“ ob tisti zid, ki mu pravimo postava in ta pravi, da so v ti zadevi ušolane občine merodajne. Občina Sv. Rupert se je že odločno izrekla proti Šumljakovi nespameti, občini Jurktošter in Marija-Gradec bodeta v kratkem enako storili ter pokazali izdajalcu vrata.

Tako bodo vse tri v Št. Lenart všolane občine izdajalskega viteza pokopale, grob mu zalile s smolo, a nanj pa postavile križ z napisom:

„Tu počiva slovenski hribovski vitez nemškega reda, zalit s smolo, kajti njegove nakane so se vse izjalovile!“

Bogme, ni šala biti načelnik ali kakor pravi čeka Šumljak „hobman“ pri šoli, posebno, če je v glavi tema in če ni mogoče v trdovratni temi nobene lučke prižgati. Tako pač pride do tega, da takega nevedneža lahko zviti prijatelj pošilja po kostanj v žrjavico, odkoder se vrača v prste opečen.

Ali je torej našega „hobmana“ kaj neprijetnega zadelo?

Nič drugega kot to, da ga je njegov prijatelj Časl posadil na kup lima in smole. Kot načelnik ni namreč hotel po njegovem nasvetu nadučitelju Knafliču vrniti neke vsote, pravijo blizu 60 K, katere je bil nadučitelj založil za različne šolske potrebe, ko ni bilo v šolski blagajni denarja. Zaraditega je bil krajni šolski svet tožen. To bi morali Vi, gospod urednik, „hobmana“ slišati in videti, kako je z bobnečim glasom po gostilnah in na cesti razlagal in prerokoval, da bode on pravdo dobil in nadučitelja pognal v kozji rog in bogaigavedi kaj vse. Vi bi bili gotovo rekli: „Prazen sod ima velik glas!“

Da bi bil dan zmage popoln in venčan z dobičkom, si je najel s prijateljem Časlom vred

— sicer hodita vedno le peš — voz, na katerem sta se prav „štmano“ peljala dne 5. rožnika t. l. k sodnijski obravnavi v Laški trg, češ, plačali ga bodo drugi.

Toda o joj, grozne smole! Sam Bog ve, kdo je dal nadučitelju toliko pismenih dokazov v roke, da sodišče Šumljakovega prijatelja še zaslisi ni hotelo, in da je bilo ono takoj prepričano, da so bili dotični izdatki nujno potrebni! Sodišče je načelnika poučilo, da mora nadučitelju posojilo vrniti in poravnati vse sodnijske stroške pod izogibom izvršbe.

Prijatelj, ki se je bil za pričo s Šumljakom vozil, jo je popihal takoj peš naprej domov, a ta je ostal z vozom zapuščen v Laškem, kjer je iskal denarja. Da bi mu pa voz nazaj grede ne izgledal preveč klavern, si je poiskal v Laškem „gartožo“, je posadil k sebi na voz ter se je ob njeni strani tolažil nad nepričakovanim porazom. Ni bilo torej nesreče brez sreče.

Doma v svoji koči, ki je v celi fari edina brez dimnika, je imel čas premišljevat, da je bil voz zanj pravzaprav velika dobrot, četudi ga bode moral sam plačati; saj ga je on pripeljal bo cesti domov, katero so mu bili pri sodišču pokazali, sicer bi si bil moral kupiti zemljevid, da bi iskal cesto na njem.

V Št. Lenartu se že dobro ve, da moža močno skrbi nemška šola in pa zguba pri sodišču ter ga navdaja slutnja, da imajo tudi drugod zanj le lim in smolo.

V dan obravnave je hodil po Laškem v postavah dobro izveden mož iz Jurkloštra, ki se je za stvar zanimal in rekel, da ne bode sodnijskih stroškov trpela občina, temveč Šumljak sam, ravno tako, kakor je bila ta občina izpeljala, da je moral Šumljakov prijatelj Časl v neki pravdi zavoljo šolskega vrta mesto občine plačati krog 380 K stroškov.

Sodišče je za marsikoga dobra šola. Očka Šumljak zdaj spoznava, da ni dobro takemu prijatelju vse verjeti, ki je že mnogokrat obsedel, četudi nosi dolgo suknjo. A tudi šentlenarski nadučitelj je baje v Laškem svojim znancom pravil, da ne bode več nobenemu načelniku pomagal ob hudi suši iz zadrege, tako se baje najlože izogne podobnim tožbam, češ, da je tudi pri šoli nevhvaležnost plačilo sveta.

Jaz sem se začel močno zanimati za vse, kar tam gori v slavnem Št. Lenartu kuhajo in kujejo, da pišejo že nekateri nemški in skoro vsi slovenski časopisi o njem. Svoj „rešpetlin“ sem zdaj obrnil proti Št. Lenartu, ob enem vlečem na nos, sapa vonja močno po limu in smoli. Nekje je morajo prav veliko kuhati, mislim, da za Šumljaka in njegove prijatelje! Bomo videli. Prihodnjič kaj več.

Pozdravlja Vas, gospod urednik, ter, ne zamerite, tudi očka Šumljaka, Vaš
puščavnik na Humu.

Narodno-gospodarske novice.

Živalski preroki o vremenu.

Iz skušnje nam je znano, da imajo mnoge živali veliko občutljivost glede spremenljivosti vremena. Ta lastnost navdaja tudi človeka, kateri se bavi vedno v okrožju narave. Posebej pa se čuti spremenljivost vremena bolnik, kateri trpi na boleznih živcev, na starih prebolelih ranah itd. Te nadloge se navadno obudijo z bolenjem, kadar se bliža ali traja slabo vreme. In to je navadno vsleder zanesljiv prerok vremena.

Lahko nam je verjeti, ako je že človek, ki živi dobro oblečen in biva vsaj polovico življenja shranjen v stanovanju, že tako občutljiv napram spremenljivosti vremena, da ono čuti tembolj še hrani v sebi žival, katera živi in se giblje vedno na zraku. Njej je ta čut ne samo vsled kake ne zgrade na truplu prisiljen, temuč ji je od narave prirojen. In ta ji je še toliko poboljšana, da žival že nekaj časa naprej čuti spremenljivost vremena.

Vendar moramo v opazovanje živali v tej reči biti pazljivi in oprezní. Kajti vsako gibanje živali nam ni še vselej zanesljiv prizor, o katerem morema sklepati na vreme. Tako na primer, če ovce na paši poskakujejo, kadar je že dolgo deževalo, da postane potem lepo, ali če pes travo

žre, ali se druga žival oglašja; vse to je veliko krat polno zmot tudi od živali. Glede mnogoletnega poskušanja prof. A. Schmieda opišemo tukaj najbolj gotova znamenja o gibanju in oglašanju živali glede spremembe vremena.

Kokoši in druga perutnina, ako rano v jutro zapuščajo kurnik ter se gredo pasti, dasi jih še dež namaka, žro pa jako slastno in obilno, je znak, da pride več ali manj časa trajajoč dež. Enako je sodba, ako petelini pojo ob času njim nenavadnem, da bode slabo vreme in sicer še dolgo časa.

Na slabo vreme kaže, kadar lastovice švigajo nizko ob tleh, posebno še nad kakšno mlako. One žive najbolj od mrčesa, kateri ima na gnojiščih in enakih prostorih svojo zalego, kateri v oblikah mušic in komarjev v tem času jako prši v zraku. To store, kadar se čuti slabo vreme, da se hranijo za nekoliko zanaprej, kajti one niso zmožne si iskati vsled prevelikih kreljutij v raznih razpokah skritega mrčesa itd. Razume se torej lahko, da letajo lastovice nizko ob tleh le tedaj, kadar se je ta mrčes ondi nabral, kar se zgodi vselej, kadar se bliža slabo vreme. Kadar se pa vreme zboljša, pa lastovice lahko občudujemo na najbolj vzvišenem obnebu.

Večkrat slišimo pregovor: „Muhe pikajo, bode deževalo.“ Domača muha (Mecha domestica) ne more pikati, ker nima zato pripravnega žela. Muha, ki pika, je čisto družega plemena ter se zove Stomokris calcitrans L., katere pikanje prerokuje dež. Ta živi navadno blizu živine. Kadar se pa bliža slabo vreme, da se zrak zgosti, se tudi ta mrčes približa k tlom in takrat posebno rada pika človeka ali živino. Od domače muhe se na pogled loči, ker ima želo precej od glave stegneno, krila pa so ji prozorna, nekoliko lesketajoča in na korenu malo rumenkasta.

Pajek domači in pa pajek križasti slovita kot najbolj zanesljiva vremenska preroka. Prof. Taschenberg piše sledeče o tem: „Za vsako spremembo vremena se pajek briga, posebno je pa še občutljiv za slabo vreme, katero čuti že na 6—8 ur naprej. Raztegne li pajek svoje mreže povprečno nad svojim brlogom, nato pa se hitro skrije vanj, ali pa zleze prav v kot brloga, obrnivši svoj zadek na stran, takrat se sme z gotovostjo pričakovati, da od one strani pride kmalu veter z dežjem. Utrjuje in napenja li križavec svoje gnezdo, ali če domači pajek čaka pri vhodu in molí noge vun, kakor za plen pripravljen, obrne se vreme na lepo in stanovitno.“

Ednako se sodi na spremenljivost vremena, kadar bučele srdito obletavajo okoli in rade pikajo. So baje o vlažnosti zraka bolj občutljive, nego najboljši barometer. Kadar se bliža slabo vreme, so čebele večkrat tako razdražljive, da ne puste nikogar blizu panja. Kadar pa so one mirne in pohlevne, takrat se brez skrbi lahko podaš na pot ali delo, četudi je nebo oblačno. Tudi takrat se ni bati hudega vremena, ako čebele sicer močno letajo v panje, ali pa niso srdite, da bi pikale.

V naslednjem hočemo podati še nekoliko znamenj, katera kažejo na bližajoče vreme. Na lepo vreme kaže, kadar netopirji v jutru zgodaj in zvečer pozno poletavajo, kadar se kresnice jako živo lesketajo, kadar rosnice (zelene žabice) visoko na drevesih regajo, kadar čmrlji, sršeni ali ose zvečer visoko poletavajo in kadar pijavke mirno na dnu posode počivajo.

Kadar se ob slabem vremenu pričakuje boljše, oznanjajo: Ako škrlanci letajo zelo visoko in veselo pevajo; ako slavec skora celó noč poje, ako čaplje z velikim kričanjem poletavajo ali če pribe (vivek) visoko letajo in se močno glase.

Na slabo vreme kaže, kadar se ščinkovci pred solčnim zahodom oglašajo, kadar vrane močno letajo zlasti na večer, kadar se golobi jako kopajo, ali če se ti večer rano polja vračajo, tudi ako petelin zvečer ob ne navadni uri poje.

Stalni dež nastopi, ako deževnice (der Regenwurm) v veliki množini iz zemlje lezejo, nasproti pa bode dež kratek, ako rosnice nizko sede in močno kvakajo, ako komarji v velikih gručah poletujejo in pikajo.

Skoraj dež je pričakovati, ako so pilavke drže ob vrhu vode, istotako se bliža nevihta, kadar ribe iz vode poskakujejo in čebele ne gredo iz panjev. Nasprotno temu pa nevihta pojenjuje, kadar ribe vrhu vode plavajo, vrabci veselo čivkajo in krti rijejo iz zemlje na vrh.

Tako je i v prirodi mnogo znamenj, po katerih se more vreme spoznavati, kar jasno kaže, da je vsa priroda stvarjena zato, da pogoja in služi svojemu Stvarniku. To naj nagiba tudi človeka, da tudi on ukloni svojo voljo Njemu, kot vseobčnemu Gospodarju neba in zemlje.

Poleg slovaškega — Pohorski.

Politični pregled.

(Deželni zbori) se skličejo takoj, ko se razide državni zbor; vendar se baje ne snidejo vsi, ker si nemški poslanik na Dunaju prizadeva, da bi se gališki deželni zbor ne sešel. — Boji se namreč demonstracij Poljakov zaradi znanega fanatičnega govora nemškega cesarja.

(Državni zbor) je imel v sredo zopet sejo, da bi dovolil davek na vozne karte. V začetku je bilo 21 nujnih predlogov na mizi zbornice. 19 od teh so jih vložili Vsenemci; druge pa Čehi. Najprej je prišla do čitanja vrsta nujnih predlogov Vsenemcev in najprej do dnevnega reda predlog poslanca Eisenkolba glede vpeljave zmožnostnega dokaza za obrt. Potem je prišel na vrsto predlog posl. Breiterja glede Boryslavske katastrofe, ki je bil sprejet, dočim je bil prvi odklonjen. — Potem stavi še poslanec Kramar nujni svoj predlog glede preosnove hišnega davka za nekatera predmestja v Pragi in Opavi. — Predlog je bil sprejet. — Nato je dobil besedo poslanec Klofač, svojemu nujnemu predlogu glede neodvisnosti sodnijskega stanu pri čemer je bil od predsednika dvakrat poklican k redu. — Obsojal je namreč posl. Klofač govor nemškega cesarja, češ, da mu manjka vsakega takta. — V seji dne 11. t. m. so obstruirali češki radikali in Vsenemci. Začetkom se je izrekel predsednik grajo posl. Klofaču zaradi njegove kritike o nemškem cesarju. Češki radikali so Poljakom očitali, češ, da so strahopetneži. Klofač je utemeljeval svoj nujni predlog o dogodku nadvojvode Ferdinanda z benešovskemu sodiščem. Predlog je bil odklonjen. Za njim je utemeljeval posl. Malik nujni predlog o preosnovi lovskega zakona.

(K položaju.) Gospodska zbornica ima svojo prihodnjo sejo v petek; na dnevnem redu je zakon o odpravi mitnic. — V državnem zboru Mladočehi v sredo niso pripustili davka na vozne listke. Po otvoritvi se je poslanske zbornice je predsednik izrazil obžalovanje nad dogodkom v prejšnji seji, ki škoduje ugledu zbornice. Češki minister Rezek je podal ministrskemu predsedniku ostavko. Zasedanje deželnih zborov je z ozirom na to odgodeno.

(Češki deželni odbor) se pomnoži za dve novi odborniški mesti. Namesto sedanjih osem odbornikov jih ima biti odslej deset. Novima odbornikoma se bodo odkazala poročila v šolskih in socialnih zadevah. Ta preuredba je potrebna, ker so sedanji deželni odborniki z delom preobloženi. Pri prihodnjem zasedanju se bode že deželnemu zboru predložil dotični zakonski načrt in ker mislijo za to glasovati vsi Čehi, je potrebna dvetretjinska večina zagotovljena.

(Gališki deželni zbor) Po zasedanju državnega zbora se skličejo vsi deželni zbori na zasedanje. Na Dunaju pa razširjajo neki listi vest, da se gališki deželni zbor ne skliče, češ, da se vlada boji poljske demonstracije zaradi zadnjega govora nemškega cesarja. Po našem mnenju je to le raca, katero je poslal v svet nemški poslanik na Dunaju, ki se boji, da ne bi iz gališkega deželnega zbora zvedel svet par krepkih o nemškem cesarju. Pa tudi če se deželni zbor ne bi sklical, avstrijski Poljaki ne bodo pozabili, dati cesarju Viljemu primeren odgovor.

(Dvajsetletnica ministirovanja) Kallay je praznoval te dni dvajsetletnico ministirovanja ali svoje uprave v Bosni in Hercegovini. To leto je od ogrske in avstrijske strani slisal v delegacijah mnogo več prigovorov, negoli kdaj doslej. S cer je odgovoril takoj na očitjanja, a vendar je po teh odgovorih ostalo še mnogo nepojasne

nega. Očitli so mu v prvi vrsti slabo upravo t. j. slabo ureditev železnic in slab napredek na vseh vejah socialnega življenja. Dvignil je sicer poljedelstvo, oplemenil domačo industrijo na visoko stopinjo popolnosti; uspeh njegovega truda zadnjih dvajsetih let je velik, a vendar še ni nadkriljen. Tudi cesar je bil z njim zadnja leta zadovoljen, ali njemu v proslavo niso mogli sodelovati bosanski Slovani.

(Srbija in Bolgarska) Na mesto bivšega diplomatskega zastopnika Srbije na bolgarskem dvoru Gaja je imenovan Marinković, ter je izročil knezu Ferdinandu kraljevo pismo, s kojim se mu to mesto poverjuje. V govorih, ki so se pri tej priliki slisali, se je obestranski povdarjala potreba prijateljskih razmer med tema sosednjima slovanskima državama.

(Francija) Po odstopu ministrskega predsednika Waldeck-Rousseau je poveril predsednik republike sestavo novega kabineta Combesu, ki je to nalogo sprejel. V tem kabinetu ni nobenega socialista, a vendar bodo socialistične stranke novo vlado krepko podpirale. Novo ministrstvo ima namen izvršiti društveni zakon, vpeljati dveletno vojaško službovanje in uvesti še nekatere druge reforme. — Novo ministrstvo pozdravlja vse naprednjaške stranke.

(Angleške izgube v vojni v Južni Afriki) Od 11. oktobra 1899, ko se je vojna pričela in pa do 1. t. m., torej v 31 in pol mesecih, je imela Anglija sledeče izgube: 21579 v vojni padlih častnikov in vojakov, t. j. 7%; na bolnih in ranjenih ter sploh nezmožnih 30.120 moških, t. j. 10%; ujetih v burskem taboru po odštetju onih, ki so jih Buri izpustili 9714 moških, t. j. 3%. V dveh

in pol letih je umrlo na raznih bojiščih 13.000 moških. Od vseh 300.000 moških, katere je Anglija žrtvovala za to vojno, je zgubila celih 18%, kar pomeni poleg pet in pol milijard že ogromno žrtev, katero je za vedno zaigrala v tej krični vojni.

Razne stvari.

(Na otoku Martinique) se je pojavil v soboto nov izbruh. Skozi štiri ure je bilo mesto v temi, ker je bil izbruh iz Mont Pelée jako silen. Zginilo je nekaj ribiških ladij.

(Zopet nov vulkan.) Iz Lapaza v Argentini se poroča, da je v kraju Choico izbruhnil vulkan, ki je bil že dolgo časa mrtev. Izbruh je uničil dve vasi, pri čemer je izgubilo življenje 75 oseb. Vulkan bruhla dalje. Poroča se tudi o novih izbruhih v srednji Ameriki in v Alaski; v veliki nevarnosti je tudi orjaško mesto New-York v Ameriki. Geologi so namreč zapazili 60 kilometrov nad mestom in pa na spodnjem delu reke Hudson vulkanične sledove. — V bližnjem gorovju se je na več krajih razpočila zemlja, iz razpoklin silijo plini in dim. Med prebivalstvom mesta vlada velik strah, začeli so se že izseljevati. Nepravilno vreme zadnjih tednov je v zvezi z dogodki v jedru zemlje.

Izjava.

Podpisano uredništvo izjavlja, da obžaluje vsebino notice, ki se je objavila v št. 15. z dne 15. februarja 1901 pod prejšnjim uredništvom, ker lista namen ni bil dotikati se osebnosti dr. Ivana Šusteršiča.

V Celju, dne 10. junija 1902.

Uredništvo „Domovine“

Slavno uredništvo „Domovine“ v Celju.

Žalska livarna za železo in kovino vljudno prosi, da blagovolite sprejeti sledeči popravek v Vaš cenjeni list:

V številki 39. z dne 23. majnika t. l. je članek, ki govori o nevarnosti vlitih možnarjev v obče. Po besedilu tega članka bi človek mislil, da je streljanje z vlitimi možnarji sploh nevarno. V resnici pa je le nevarno streljanje z možnarji, ki imajo obliko steklenic (Flaschenpöller), kakor jo kaže pridejana slika. Streljanje s takšnimi možnarji, kateri so se izdelovali v letih 1897—1899 naj se pač povsodi opusti.

Žalska livarna za železo in kovine javi in trdi s popolnim prepričanjem, da so možnarji, kakor jih izdeluje od l. 1900 in posebnost pa uporaba patentovanih priprav za obrambo hudega vremena, brez vsake nevarnosti; samo ob sebi se pač razume, da se je treba pri streljanju strogo držati navodila.

V prid javne varnosti so tudi drugi listi naprošeni, da ponatisnejo to pojasnilo.

Žalec, dne 30. majnika 1902.

Z vel spoštovanjem:

tovarna strojev, livarna železa in kovin.

(247) 1

Uporabimo si objaviti pismo, katero je bilo pisano 4. maja t. l. in katero dokazuje absolutno varnost in najboljšo konstrukcijo naših patentovanih priprav za obrambo hudega vremena — kakor jih izdelujemo od leta 1900. Pismo se glasi tako-le:

Gospod Jožef Lorber i dr. v Žalcu pri Celju.

Minolo leto dobil sem po „Gospodarski zvezi“ v Ljubljani pet Vaših priprav za obrambo hudega vremena s štiri metri visokimi nastavki. Vseh pet aparatov se je vrlo dobro obneslo; mehanizem istih bil je brez pogrška.

Eden aparat postavil sem 20 korakov od mojega stanovanja, katero se nahaja sredi vinogradov. Ostale štiri priprave dal pa sem postaviti na različnih krajih svoje župnije.

S pripravo pred svojim stanovanjem napravil sem v minolem letu 816 strel; z drugimi pripravami pa se je tudi prav pridno streljalo — tako, da smo z vsemi pripravami v minolem letu napravili najmanj 2500 strel.

Mehanizem deluje izborni! to je gola resnica!

Vaši tvrdki sem zelo hvaležen in se dostavim, da svoja dva soseda, ki vžigujeta možnarje še z užgalnim motvozom, naravnost zasmehujem; medtem ko jaz 20 krat ustrelim, ustrelita soseda komaj 3 krat — tako, da so njih priprave pravcate ničle (0) Vašim izvrstnim pripravam nasproti.

To priznanje zamorete objaviti po časopisih.

Bačec, dne 4. maja 1902.

Odličnim spoštovanjem

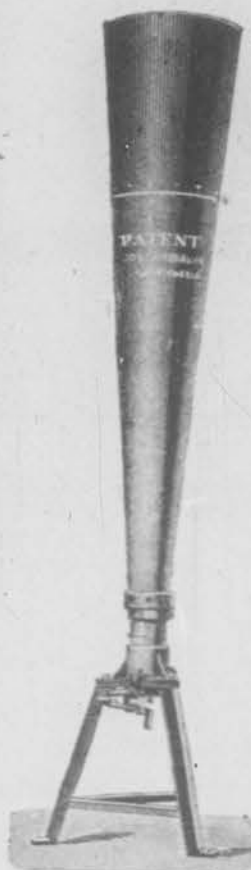
Franjo Skrjanec, župnik
v Bačec (Mondelbott), Istra, pošta Višnjani.

Dovoljujemo si še dostaviti, da pokažemo drage volje vsakomu to priznalno pismo.

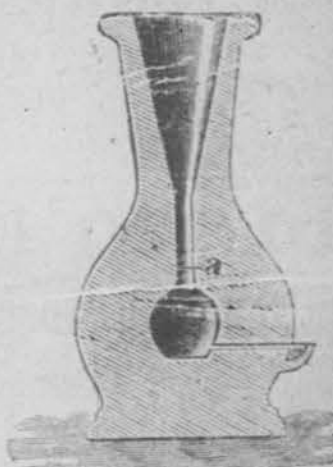
Žalec, dne 30. majnika 1902

Jožef Lorber in dr.

tovarna strojev, livarna železa in kovin v Žalcu pri Celju.

Patentovane
priprave za obrambo
hudega vremena,
ki se basejo od zadej
in vžigajo s kapselni.
Jamči se
priprosta ročnost.
Vsaka nevarnost
izključena.

Izjava.

Podpisana Mica Lipovšek, posestnikova hči iz Spod. Loznice, prekličem vse, kar sem o Jožefu Končanu, posestnikovem sinu tudi tam, žaljivega in neresničnega govorila.

Celje, dne 10. junija 1902.

(248) 1 **Marija Lipovšek.**

Spretna prodajalka

zmožna slovenskega in nemškega jezika, ter popolnoma izvežbana v prodaji špecerijskega blaga, se takoj sprejme v nekem prijaznem trgu na Štajarskem. Ponudbe pod šifro A. B. na upravništvu Domovine v Celju. 2-2

(183) **SALAME** 15-5

ogrške gl. 170, domače iz sunkna gl. 120, domače gl. 1, dunajske 80 kr.

Sunka brez kosti (Rollschinke) 90 kr. in gl. 110, suho meso 70 kr., suha slanina 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro blago. **JANKO EV. SIRC v Kranju.**

Osle, brusne kamne za srpe in kose

priznana najboljša blaga, 100 kosov 8 K, en poštni (169) zavoje z 15 kosi franko K 2.50 30-11

— razpošilja po povzetju —

J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji.

Poštena, zanesljiva oseba

bivši državni uradnik,

išče stalne primerne službe. Dopisi na upravništvu tega lista pod: „Zanesljiv“.

Prodajalna

mešanega blaga s stanovanjem, v velikem in lepem trgu, ki obstoji že čez 30 let, se da v najem. — Ponudbe pod: „2000 kron treba“ na upravništvu „Domovine“ v Celju.

10.000 litrov garantirano pristnega jabolčnika

(223) liter 14 vinarjev, 3-3

proda tudi na drobno

Karol Sima, trgovec v Polčanah

Orehe, suhe gobe, predivo, krompir, zelen in rdeč fižol kupi

Anton Kolenc

(230) trgovec v Celju. 6-4

Naprodaj ima tudi domača vina in jabolčnik po nizki ceni.

Vožne karte in tovorni listi v
AMERIKO
Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.
Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck

Izvežbana prodajalka

mešane trgovine za prodajo na drobno dobi takoj dobro plačano mesto v lepem in velikem trgu na Spod. Štajarskem v bližini mesta. (227) 4-3

Ponudbe naj se pošljejo pod M. S. 500 poste restante Celje.

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlahino in optičnimi predmeti
Celje, Narodni dom.

Kdor hoče kupiti cenó, dobro in pošteno blago, naj se potrudi v to veliko zalogo jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula in zlatih žepnih ur.

Prstani, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, križci, medaljoni, vsakovrstne verižice, lorgnon za dame in gospode v srebru in zlato.

Jedilne garniture, tobatiere, nastavki za sadje, cvetlice, vizitnice itd.

Velika zaloga optičnih predmetov: očal, naočnikov, toplomerov, aneroidev, maksimal-toplomerov, tehtnic za vino, žganje itd.

Velika izber stenskih ur, budilk in ur z nihalom, naj-novejše in najboljše.

Dveletna garancija za vsako prodano uro.

Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

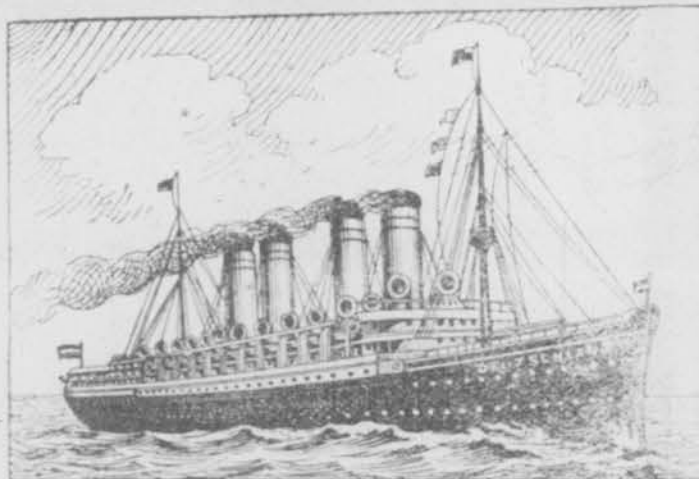
Pancer-verižice iz pristnega srebra po 6 kr. gram.

Vsakovrstna popravila se izvršujejo zanesljivo in ceno v novourejeni povečani delalnici.

25-3

Postrežba točna.

Cene nizke.

Največje, najhitrejšje
ter najvarnejše vrste
velikanskih parnikov
ki vozijo na

AMERIKO
Hamburg—New-York
(233) 3- le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode, tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.